

HỘI DÒNG MTG HƯNG HÓA

TIỂU BAN VĂN HÓA

CHƯƠNG TRÌNH CANH THỨC GIÁNG SINH 2025

LỜI DẪN ĐẦU DIỄN NGUYỆN

Kính thưa cộng đoàn,

Chúng ta đang sống trong Năm Thánh 2025 – **“Những người hành hương của Hy Vọng.”**

Đó không chỉ là một khẩu hiệu, nhưng là lời mời gọi mỗi người chúng ta trở thành người lữ hành trong đời sống đức tin, kiên trì tiến bước giữa gian nan, mang trong tim niềm hy vọng bền vững đặt nơi Thiên Chúa là nguồn cội của sự sống.

Đồng thời, chúng ta cũng hướng về Năm Mục vụ 2026, khi Giáo Hội Việt Nam mời gọi mỗi Kitô hữu sống ơn gọi làm môn đệ thừa sai, để loan báo Đức Tin bằng chính đời sống chứng tá, trở nên ánh sáng soi chiếu giữa trần gian, như lời Chúa phán: “Anh em là ánh sáng thế gian.” Đêm nay, trong bầu khí linh thiêng của đêm Thánh, Con Thiên Chúa đã giáng sinh nơi hang đá Belem – mở ra cho nhân loại hành trình hy vọng và tình yêu mới.

Ước gì khi chiêm ngắm màu nhiệm Giáng Sinh, chúng ta cũng trở nên ánh sáng và hơi ấm mang niềm vui, bình an và tình thương của Hải Nhi đến cho mọi người.

Trong tâm tình đó, kính mời cộng đoàn cùng bước vào chương trình diễn nguyện Giáng Sinh năm 2025 – với chủ đề **“ĐÊM THÁNH – ĐÊM HỒNG ÂN HY VỌNG”**

PHẦN I: CỰU ƯỚC

Cảnh 1: Thiên Chúa sáng tạo (*Âm nhạc du dương – bài “Biển trời trắng sao” nhẹ vang. Các diễn viên đóng vai cây cối, chim muông, thú vật, sao trời tiến vào. Sau cùng, Adam và Eva xuất hiện tay trong tay, vui tươi.*)

Dẫn chuyện: Lúc khởi đầu, Thiên Chúa đã tạo nên trời đất và muôn loài muôn vật cách trọn hảo. Một vũ trụ bao la xuất hiện với tinh tú muôn ngàn, sông núi trùng điệp, cây cỏ xanh tươi. Giữa công trình kỳ diệu ấy, Thiên Chúa tạo dựng nên người nam là Adam, và một người nữ làm trợ tá tương xứng cho ông, gọi là Eva. Ngài ban cho họ trí hiểu, có ý muốn, có tự do để thông phần hạnh phúc với Ngài và cai quản mọi loài trên mặt đất. Cả hai đã được Thiên Chúa

trang điểm bằng các ơn riêng khiến họ trở nên xinh đẹp rực rỡ nhất trong bức tranh vũ trụ tuyệt tác.

Múa bài “Kỳ công Thiên Chúa” <https://www.youtube.com/watch?v=cog8-aQFFWI>

Cảnh 2: Sa ngã

(Ánh sáng rừng Êđen xanh dịu. Tiếng chim hót, gió nhẹ. Evà một mình đi dạo. Một con rắn trườn đến, ánh sáng lấp lánh phản chiếu trên vảy của nó.)

RẮN: Chào cô, hỡi người nữ xinh đẹp nhất trong vườn!

Cô xem... trái kia kìa, trông thật ngon, phải không? Tại sao cô không hái ăn?

EVÀ: *(ngờ ngàng)* Ôi không... Chúa đã dặn: “Cô được ăn mọi trái trong vườn, trừ trái ở giữa vườn – vì ngày nào ăn, chắc chắn sẽ chết!”

RẮN: *(giọng trầm, nhẹ, như thì thầm bên tai)* Chết ư?... Không, cô sẽ không chết đâu! Trái ấy mở mắt cô... cô sẽ biết điều thiện, điều ác... và cô sẽ như Thiên Chúa!

EVÀ: *(đưa mắt nhìn lên cây, ánh sáng rọi vào khuôn mặt – biểu cảm dao động)* Như Thiên Chúa? ...Ta sẽ được khôn ngoan... sẽ hiểu mọi điều... *(ngừng lại, tay run rẩy)*

Nhưng... Người đã cấm... Ta có nên...?

RẮN: *(ngọt ngào, quyến rũ)* Cô nghĩ xem... Một Đấng yêu thương, sao lại ngăn cản niềm vui của cô?

Cô được dựng nên giống hình ảnh Ngài mà... Tại sao không được nên giống Ngài thêm nữa? *(ngước nhìn quả)* Cô thấy không – trái ấy sáng rực như vàng buổi sớm... chỉ cần nếm một chút thôi...

EVÀ: *(nhìn quanh, rồi hái trái – tay run, mắt sáng rực)* Quả thật là đẹp! *(ngửi nhẹ, rồi ngập ngừng)*

Adam... Adam ơi! *(Adam bước tới, ánh sáng vàng dịu, anh đang hái hoa, mỉm cười.)*

ADAM: Evà, nàng đang làm gì thế? Trái ấy... chẳng phải Chúa đã dặn đừng đụng tới sao?

EVÁ: *(giọng khản khỏan, đầy thuyết phục)* Anh ơi, con rắn bảo em: không hề chết đâu, ngược lại... ăn vào sẽ được mở mắt, biết mọi điều như Thiên Chúa. Nhìn xem! Trái này đẹp và thơm biết bao!

Anh không muốn được khôn ngoan hơn sao?

ĂĐAM: *(ngập ngừng – ánh sáng chao nghiêng, như giằng co nội tâm)* Nhưng... Thiên Chúa đã nói... Ta không được... *(ngừng lại – nhìn Evà tròng mền)* Em tin nó sao?

EVÁ: Em cảm thấy... không thể nào sai được. Trái này đâu có gì xấu... Chỉ một miếng thôi... rồi chúng ta sẽ hiểu được ý Chúa hơn... một miếng thôi mà! *(đưa trái cho Ăđam, nụ cười khẽ, ánh mắt tha thiết)*

Khoảnh khắc im lặng – nhạc căng thẳng. Ăđam nhìn quả, nhìn Evà. Tay anh run, rồi anh đưa lên cắn. Tiếng nhạc u tối vang lên.)

DẤN: Cám dỗ không bắt đầu bằng điều xấu, mà bằng những điều tưởng chừng là tốt.”

Kể từ đó tội lỗi đã đi vào thế gian... Ánh sáng vườn Êđên vụt tắt, con người đánh mất bình an, và bóng tối bao trùm lịch sử nhân loại.

(Ánh sáng chuyển đỏ. Evà và Ăđam nhìn nhau sợ hãi, lấy lá che thân. Tiếng gió rít, tiếng vọng xa: “Ăđam, cô ở đâu?”)

DẤN: Từ đây, tám thảm kịch tội lỗi mở màn giữa nơi hạnh phúc. Con người đã tự cắt đứt tình nghĩa với Đấng tạo nên mình, mất đi sự bình an trong tâm hồn, và sự chết bắt đầu ngự trị nơi nhân loại.

(Cảnh chuyển nhanh – Cain và Abel dâng lễ vật; Ánh sáng vàng ấm chiếu trên bàn thờ. Abel đứng khiêm nhường, đặt lễ vật tươi thắm; Cain đặt lễ vật thô sơ. Những người khác (thỉnh thoảng) đứng xa, thì thầm. Lời dẫn nhẹ nhàng: “Chúa ngược mắt nhìn Abel và lễ của anh;” — ánh sáng chiếu Cain giận dữ.)

Cain: *(bước lùi, nhìn Abel; ánh mắt dao động. ...tiếng thở, nhạc trầm.... giọng thấp, ban đầu cố giữ bình tĩnh, rồi lớn dần)*

"Ta đã dệt bằng mồ hôi ta, ta chăm bón, gieo trồng bằng công sức ta

.... Vậy mà ... Tại sao lễ vật của Abel lại được ưng nhận? Còn của ta thì không Tại sao? Tại sao? Abel! Abel! người... người đáng chết!

(Cain bước quanh bàn, tay nắm chặt, ngón tay run. Nhạc cello kéo nốt dài — biểu hiện tâm trạng rối.... Cain giết Abel – nhạc mạnh, ánh sáng chớp lóe.)

Dẫn chuyện: Và đó là tội ác đầu tiên trong lịch sử loài người – Anh giết em vì ghen tương, ích kỷ. Từ đây, bóng tối lan tràn, tội lỗi ngự trị trên mặt đất. *(Ánh sáng nhạt dần...)*

Từ giây phút con người quay lưng với Đấng Tạo Hóa, tội lỗi như dòng nước lũ cuốn trôi cả nhân loại. Bóng tối bao phủ mặt đất, nước mắt hòa cùng máu đỏ, và con người lạc mất khuôn mặt của tình yêu. Thế nhưng... Thiên Chúa – Đấng không ngừng yêu thương – vẫn bước đi tìm con người giữa đêm dài tăm tối. Ngài đã ký thác lời hứa cứu độ qua các ngôn sứ, dệt niềm hy vọng qua dòng lịch sử loài người. *(Ánh sáng dần ấm hơn, nhạc chuyển sang nhẹ và ngân vang. Một thiên thần hoặc nhân vật biểu tượng Hy vọng tiến ra, giơ cao ngọn đèn sáng.)* Ngài đã chọn một người nữ khiêm hạ, để nơi cung lòng nhỏ bé ấy, Ngôi Lời của Thiên Chúa làm người và cư ngụ giữa chúng ta — lịch sử bước sang trang mới.

Trang của Lời hứa cứu độ được thực hiện cách trọn vẹn – trang của Tình Yêu Thiên Chúa với nhân loại được biểu lộ cách viên mãn nơi Con Một của Người.

(Nhạc dâng lên – ánh sáng chiếu mạnh vào phía cánh phải sân khấu, nơi Sứ Thần Gabriel chuẩn bị xuất hiện.)

PHẦN II: TÌNH YÊU GIÁNG THẾ

Cảnh 1: Truyền Tin *(Diễn theo bài “Bài ca Truyền Tin”*

<https://www.youtube.com/watch?v=2wl1WBdamoc>

Cảnh 2: Lính truyền kiểm tra dân số

(Ánh sáng chiếu lên phần giữa sân khấu – nhạc trống và kèn ngắn, rộn ràng. 2 tên lính La Mã bước vào, oai vệ, giáp sắt sáng loáng, tay cầm bảng lệnh. Dân chúng tụ tập, xôn xao.)

Lính 1:

Nghe đây, toàn dân Giuđê! Chiều chỉ Hoàng đế Augustô truyền về: Mỗi người phải trở về quê,

Khai sổ hộ tịch, ghi danh họ hàng!

Loa! Loa! Loa!.....Loa!”

(Âm nhạc vang lên ngân – dân chúng bàn tán ồn ào, lo lắng, có người than phiền.)

NGƯỜI DÂN 1: Ôi! Lại kiểm tra dân số à? ... Haizz... Khổ quá! Đường xa như thế, biết đi sao cho nổi?

NGƯỜI DÂN 2: Nhưng biết làm sao, lệnh vua ban rồi! Không tuân là mất mạng đấy!

Không còn cách nào khác! Xa thì xa, việc về vẫn cứ phải về!

(Lính diễu hành vòng quanh, hô thêm một lần “Loa loa loa!” rồi đi ra. Dân dần tan, ánh sáng dồn về phía Giuse và Maria.)

GIUSE: *(Giọng điềm tĩnh nhưng lo lắng.)* Maria à, em nghe không? Chúng ta phải lên đường về Bêlem để khai dân số. Đường thì xa.... đêm gió lạnh... đường núi gập ghềnh khó đi, anh sợ em không chống chọi nổi thôi... .. *(nhìn xuống bụng Maria tỏ vẻ xót xa...)*

MARIA: *(giọng dịu dàng, nắm tay Giuse, ánh mắt hiền hậu tràn niềm tin)* Giuse! Em hiểu! Nhưng xin Anh đừng sợ! vì có Đức Chúa luôn ở cùng chúng ta mà!

(Giuse khẽ cúi đầu. Ánh sáng ấm, vàng nhẹ. Họ chuẩn bị hành trang. Giuse đỡ Maria lên lưng lừa. Ánh sáng chiếu theo bước đi của họ, mờ dần)

Giuse: Vậy ... mình thu xếp lên đường, em nhé!

Maria: Dạ, anh!

DÃN: Không ai hay biết, giữa dòng đời tất bật, Đấng Cứu Thế đang lớn dần trong cung lòng Trinh Nữ, và trong im lặng của Giuse – người công chính, Thiên Chúa tiếp tục viết nên một chương mới cho bản tình ca cứu độ muôn đời.”

(Ánh sáng mờ dần, nhạc chuyển nhẹ, dẫn sang cảnh “Tìm quán trọ”.)

Cảnh 2: Đức Maria và Giuse tìm quán trọ *Giuse dắt Maria – đang mệt mỏi – đi giữa trời đêm lạnh. Nhạc nền “” nhẹ vang. Họ gõ cửa quán thứ nhất.)*

Giuse: Thưa bà, xin thương cho chúng tôi thuê một chỗ nghỉ, vì vợ tôi đang rất mệt và lại sắp sinh con.

Chủ quán 1: Còn một phòng, giá 5 đồng một đêm! Tiền trao, cháo múc!

Giuse: Xin bà thương, cho chúng tôi tá túc một đêm thôi, trời lạnh quá, vợ tôi sắp sinh rồi.

Chủ quán 1: Không có tiền thì đi nơi khác, đây không phải nhà từ thiện!

(Đóng sập cửa... Họ tiếp tục đi, gõ cửa quán thứ hai.)

Giuse: Xin chào ông!

Chủ quán 2: Đêm hôm khuya khoắt, có chuyện gì thế?

Giuse: Chúng tôi từ xa tới, cần một chỗ nghỉ, xin ông làm ơn....

Chủ quán 2: Chỗ hả! Có đấy! nhưng... giá cũng khá, chịu nổi không?

Giuse: Tôi chỉ còn chút ít này, xin ông thương vì danh Đức Chúa!

Vợ chủ quán: (la lớn) Không được! Không được! Đi....đi.... Đi đi, chỗ ta không chứa đàn bà đẻ, xui xẻo lắm! *(Bà kéo chồng vào, đóng cửa mạnh. Maria và Giuse nhìn nhau buồn bã.)*

Giuse: *(Dịu dàng, tin tưởng)* Maria, mọi cửa dường như đều khép lại trước chúng ta...

Anh chưa biết phải làm sao...nhưng em đừng sợ, tin rằng Chúa sẽ không bỏ rơi chúng ta.

Maria: Vâng! Anh đừng buồn. Có thể chính đây là thánh ý Thiên Chúa.

Nhạc nền ...” GIÓ MÙA ĐÔNG VỀ

(cảnh Giuse và Maria bơ vơ trên đường)

Người đi đường: - Này ông, trời lạnh thấu xương mà sao hai người cứ đứng bên vệ đường thế này?

Giuse: thưa ông, vợ chồng tôi không đủ tiền thuê quán trọ ...

Người đi đường - tội nghiệp, khách về quê quá đông nên các quán trọ đều đồng loạt tăng giá... trời lạnh thế này ko có quán trọ thì nên kiếm tạm chỗ nào mà trú qua đêm, chứ lang thang ở đây không ổn đâu.

Giuse - Dạ vâng, tôi cũng biết vậy nhưng chưa biết kiếm đâu được chỗ trú, vợ tôi lại sắp sinh...

Người đi đường - Thế này nhé, ở cách đây không xa, có một cái hang dành cho chiên bò ở, hay ông bà vào đó trú tạm một đêm vậy.

Giuse - Dạ vâng, ông làm ơn chỉ đường cho chúng tôi với.

Người đi đường - ông cứ đi về phía trước tầm 200m sẽ thấy nó

Giuse Dạ, chúng tôi hết lòng cảm ơn ông. Xin Đức Chúa trả công và chúc lành cho ông

Giuse: *(mắt sáng lên)* Đây rồi! Maria! Chúng ta dừng chân ở đây tạm đêm nay, em nhé! *(Ánh sáng dịu vàng. Giuse dìu Maria đến hang đá... nhạc)*

Maria: Vâng anh!

(Hai ông bà dọn chỗ.....tiếng trẻ khócTC giáng sinh)

CẢNH MỤC ĐỒNG:

Tiếng vọng : Hỡi anh em, đừng sợ ta báo cho anh em một Tin Mừng trọng đại, cũng là Tin Mừng cho toàn dân. Hôm nay Đấng Cứu Thế đã sinh ra trong thành Vua Đavít là Đấng Kitô Đức Chúa, anh em cứ dấu này mà nhận ra Người, anh em sẽ gặp một trẻ sơ sinh bọc tã nằm trong máng cỏ.

Mục đồng hồi hả tới Belem..... (Nhạc phim 7 chú lùn để Mục đồng đi vào)

Cảnh 4: Chúa Giáng Sinh

(Ánh sáng trắng tinh rực lên – có thể các thiên thần (thiếu nhi) tung bay, mục đồng quỳ gối. Hai Nhi được đặt trong máng cỏ. Nhạc trời dậy - lấy từ đầu đến giây thứ 56).

<https://nhac.vn/bai-hat/di-tim-chua-toi-ho-quynh-huong-so77xEY>

Dẫn chuyện:

Giờ đây, điều kỳ diệu muôn đời mong đợi đã được ứng nghiệm: Thiên Chúa đã hạ mình, chọn nơi nghèo hèn làm nơi vinh hiển, để ở cùng con người và cứu chuộc thế gian. Emmanuel – Thiên Chúa ở cùng chúng ta! Hãy cùng muôn thiên binh cất tiếng tung hô vinh danh Người:

Tất cả (đồng thanh):

“Vinh danh Thiên Chúa trên trời,

Bình an dưới thế cho người Chúa thương.”

(Cả đoàn múa nền bài: “Đêm Thánh Vô Cùng” – Mọi người tiến dần ra giữa sân khấu, cúi đầu bái lạy Hài Nhi. Ánh sáng tập trung nơi máng cỏ.) Cắt bỏ nhạc bài hát từ 2'16-2'34

<https://www.youtube.com/watch?v=JjvrZha-9nQ>

LỜI DẪN KẾT (MC tại các Giáo xứ dẫn)**“Kính thưa cộng đoàn!**

Chúng ta vừa sống lại một hành trình thiêng liêng – hành trình của một TÌNH YÊU VĨ ĐẠI -Con Thiên Chúa đến ở với nhân loại.

Tình yêu ấy không khép lại nơi máng cỏ Bêlem, mà vẫn tiếp tục lớn lên giữa cuộc đời hôm nay,

trong từng ánh mắt biết cảm thông, trong từng bàn tay biết chia sẻ, Trong từng đôi tai biết lắng nghe, thấu hiểu trong từng tâm hồn mở ra đón lấy ánh sáng của Hy Vọng.

Giữa một thế giới còn đó bóng tối của chiến tranh, chia rẽ, và tổn thương, Thiên Chúa vẫn đang bước đi cùng chúng ta, vẫn đang tìm kiếm sự trở về của mỗi người trong chúng ta rằng: *‘Ta đã yêu con bằng mối tình muôn thủa – và nay ta sẽ ở cùng con.’*

Xin cho đêm nay không chỉ là kỷ niệm của một biến cố, nhưng là khởi đầu của một cuộc gặp gỡ thật sự — nơi Hài Nhi Giêsu được sinh ra trong chính tâm hồn mỗi người chúng ta.

Trong niềm vui ngập tràn ấy, kính mời cộng đoàn cùng chuẩn bị tâm hồn sốt sắng bước vào **Đại Lễ Giáng Sinh**, hợp cùng các thiên thần và hết thảy sinh linh vang lên khúc ca muôn đời:

‘Vinh danh Thiên Chúa trên trời,

bình an dưới thế cho người Chúa thương.’